

показників фінансової звітності тощо.

Отже, в умовах становлення в Україні ринкових методів господарювання важливе місце відводиться формуванню облікової політики підприємства, тому що від рівня її обґрунтованості та

адекватності реальним умовам функціонування підприємства залежить його фінансовий стан, результати діяльності та перспективи розвитку в конкретному ринковому середовищі [4].

Література

1. Барановська Т.В. Облікова політика підприємств в Україні: теорія і практика: дис. на здобуття наук. ступеня канд. екон. наук: спец. 08.06.04 «Бухгалтерський облік, аналіз і аудит» / Т.В. Барановська. – Ж., 2004. – 283 с.
2. Вказівки щодо організації бухгалтерського обліку в Україні: Наказ Міністерства фінансів України від 07.05.93 р. № 25 // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/z0052-93>
3. Сисоєва І. М. Особливості аудиту облікової політики підприємств / І. М. Сисоєва // Галицький економічний вісник. – 2007. – Вип. 4 (15). – С. 188–192.
4. Сисоєва І. М. Облікова політика як конституція підприємства щодо генерування інформаційних ресурсів / І. М. Сисоєва // Науковий вісник Буковинської державної фінансової академії. Економічні науки. – 2008. – Вип. 4 (13). – Ч. 1. – С. 404–409.

УДК 657.37.003.2

РОЗКРИТТЯ ІНФОРМАЦІЇ ЩОДО ЗАПАСІВ У ФІНАНСОВІЙ ЗВІТНОСТІ

Покліцька С. – ст. 4 курсу, гр. ОПвн-41

Науковий керівник – к.е.н., доцент Балазюк О.Ю.

Вінницький навчально-науковий інститут економіки ТНЕУ

Відповідно до Закону України «Про бухгалтерський облік і фінансову звітність в Україні» публічні акціонерні товариства та інші підприємства, які провадять господарську діяльність за видами, перелік яких визначається Кабінетом Міністрів України, складають фінансову звітність та консолідовану фінансову звітність за міжнародними, а всі інші підприємства самостійно визначають доцільність застосування міжнародних чи національних стандартів. Усі підприємства України незалежно від того, за міжнародними чи за національними нормами вони складають фінансову звітність, мають використовувати норми НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності».

Запорукою прибуткової діяльності підприємства є постійний контроль за станом і рухом запасів у ринкових умовах. Для багатьох підприємств відображення запасів у фінансовій звітності є одним із важливих факторів для прийняття управлінських

рішень. Прагнення України до уніфікації звітності відповідно до міжнародних стандартів фінансової звітності, прийняття нової редакції національних стандартів бухгалтерського обліку зумовило зміни у структурі Балансу.

Дослідженням цього питання займається ряд науковців. Л. В. Бурдейна порівнює методологічні засади обліку виробничих запасів в Україні й зарубіжних країнах. Ю. В. Гончаров та І. В. Кравченко розглядають застосування методів оцінювання вибуття виробничих запасів у сучасних умовах та аналізують положення нормативно-правових актів щодо обліку запасів. В. І. Попович обґрунтовує необхідність переходу на міжнародні стандарти бухгалтерського обліку, а також розкриває особливості визнання, оцінки та обліку запасів згідно з міжнародними стандартами фінансової звітності, здійснює їх порівняльний аналіз із НП(С)БО.

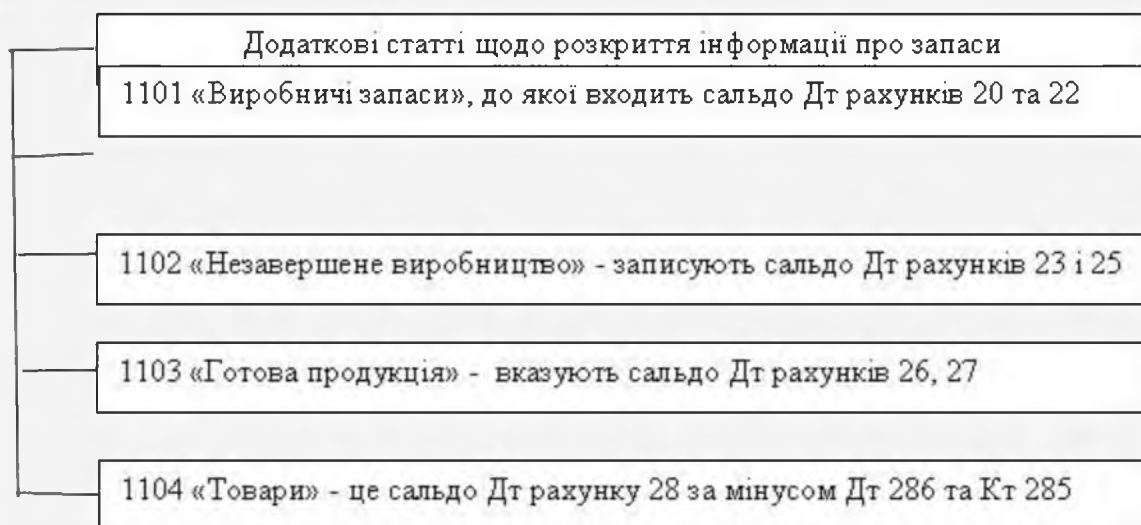

Рис. 1. Додаткові статті щодо розкриття інформації про запаси

Згідно з П(с)БО 9 «Запаси», запаси – це активи, які:

- утримуються для подальшого продажу за умов звичайної господарської діяльності;
- перебувають у процесі виробництва з метою подальшого продажу продукту виробництва;
- утримуються для споживання під час виробництва продукції, виконання робіт і надання послуг, а також управління підприємством.

Вартість запасів показують у річній фінансовій звітності. Так в Формі №1 «Баланс (Звіт про фінансовий стан)» у II розділі Активу балансу «Оборотні активи» в статті під номером 1100, вказується загальна вартість активів, які визнаються запасами згідно П(с)БО 9 «Запаси».

Деякі підприємства вводять додаткові статті, які класифікують запаси. Відповідно до МСБО 2 «Запаси» ця класифікація наведена на рисунку 1.

Якщо підприємство наводить у Балансі додаткові рядки 1101-1104, то показник рядка 1100 повинен бути більшим або дорівнювати сумі рядків 1101, 1102, 1103, 1104. Показник цього рядка стосовно запасів включають у підсумок балансу.

П(с)БО 9 «Запаси» передбачено, що в Примітках до фінансової звітності підприємства розкривають інформацію про:

- методи оцінки запасів;

- балансову (облікову) вартість запасів у розрізі окремих класифікаційних груп;
- балансову (облікову) вартість запасів, які відображені за чистою вартістю реалізації;
- балансову вартість запасів, переданих у переробку, на комісію, у заставу;
- суму збільшення чистої вартості реалізації, за якою проведена оцінка запасів, що раніше були уцінені та є активами на дату балансу.

Отже, для підприємств України, що складають фінансову звітність за міжнародними стандартами, запропоновано: передбачити у розділі «Запаси» Приміток до фінансової звітності більш укрупнені показники: виробничі запаси, незавершене виробництво, готова продукція, сільськогосподарська продукція, товари та сформулювати поняття «виробничі запаси» як «активи, які утримуються для споживання під час виробництва продукції, виконання робіт та надання послуг, а також управління підприємством». Ведення обліку запасів таким чином дозволить упорядкувати надання інформації про види запасів у Примітках до фінансової звітності підприємств України та з урахуванням міжнародних вимог позбутися зайвої деталізації при відображенні інформації про виробничі запаси.

Література

1. Закон України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» від 16.07.1999 № 996-XIV (із змінами і доповненнями) [Електронне джерело] // Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/996-14>
2. Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку 2 (МСБО 2). Запаси IASB; Стандарт, Міжнародний документ від 01.01.2012 [Електронне джерело] // Режим доступу : http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/929_021
3. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку (П(с)БО) №9 «Запаси» від 20.10.1999 № 246 43 [Електронне джерело] // Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0751-99>
4. Дубовая В. В., Шовкопляс О. О Відображення запасів у фінансовій звітності підприємств України за міжнародними стандартами Економіка і регіон № 4 (41) – 2013 – ПолтНТУ

УДК: 657.1

ЗАРОБІТНА ПЛАТА, ЯК ТОЧКА ПЕРЕТИНУ ІНТЕРЕСІВ ДЕРЖАВИ, РОБОТОДАВЦЯ ТА НАЙМАНОВОГО ПРАЦІВНИКА

Романюк І.– ст. 5 курсу, гр. ОПДвнм-11

Науковий керівник – к.е.н., доцент Балазюк О.Ю.

Вінницький навчально-науковий інститут THEU

На сучасному етапі основним інструментом реалізації державної політики соціального захисту працюючих є методи задоволення матеріальних потреб, раціональна організація заробітної плати. Залежно від зміни соціальних умов змінюється і зміст заробітної плати. Заробітна плата, як економічна категорія відображає відносини між найманими працівниками і роботодавцями щодо розподілу новоствореної вартості. При цьому, якщо для найманих працівників вона є основним джерелом доходу, то для роботодавців – це елемент витрат на виробництво, що впливає на конкурентоспроможність продукції, доходи підприємства, прибутки підприємств.

Проблему заробітної плати в Україні досліджували та продовжують досліджувати багато науковців, а саме В.С. Василенко, О.С. Веллужська, А.О. Гордеюк, Ю.М. Іванченко, П.М. Матюшко, А.І. Радчук, Т.В. Сизикова, С.В. Цимбалюк та ін. У своїх

працях вони змістовно розглядають найважливіші проблеми оплати праці в умовах економіки, що склалися на сьогодні. При цьому найбільша увага приділяється вивченню основних чинників, що впливають на величину заробітної плати, та пошуку оптимального рівня заробітної плати.

Толуб'як В.С.: «Заробітна плата – це плата робітнику за виконану роботу, яка дає йому можливість забезпечувати себе та свою сім'ю необхідними засобами до життя, а також заощаджувати на майбутнє, в тому числі здійснювати страхування на пенсійне забезпечення» [4]. Згідно з Законом України «Про оплату праці», заробітна плата – це винагорода, обчислена в грошовому вираженні, яку за трудовим договором роботодавець виплачує працівникові за виконану ним роботу. Інакше кажучи, заробітна плата – це ціна, що виплачується за використання праці [3].

Більшість науковців визначають заробітну